

“Če se kdo izogiba boju ...”

Veselje je krščanska dobrina, ki jo posedujemo, dokler se borimo, ker je posledica miru. Mir je sad zmage v vojni, življenje človeka na zemlji — beremo v Svetem pismu — pa je boj. (Kovačnica, 105)

1. april

Vse cerkveno izročilo govori o kristjanih kot o *milites Christi*, Kristusovih vojakih, ki drugim prinašajo vedrino, medtem ko se neprenehoma bojujejo proti osebnim

slabim nagnjenjem. Včasih, zaradi pomanjkanja smisla za nadnaravno, zaradi nevere v dejanjih, ni posluha, da bi karkoli v zemeljskem življenju razumeli kot vojskovanje. Če se imenujemo *milites Christi*, zlonamerno namigujejo na nevarnost, da se vero uporabi v tuzemske, nasilne, strankarske namene. Takšno mišljenje je žalostno poenostavljanje, ki ni razumsko in ga običajno spremljata udobnost in strahopetnost.

Nič ni bolj oddaljenega od krščanstva kot fanatizem, s katerim prikazujejo nenavadne povezave med posvetnim in duhovnim, pa naj bodo takega ali drugačnega znaka. Te nevarnosti ni, če pojmujeemo boj tako, kot nam ga je predstavil Kristus: kot boj proti samemu sebi, kot vedno novo prizadevanje, da še bolj ljubimo Boga, da izženemo sebičnost, da služimo vsem ljudem. Odpovedati se temu boju s katerimkoli izgovorom

pomeni vnaprej sprejeti poraz, biti uničen, brez vere, malodušen, razsut v skopi samovšečnosti.

Duhovni boj pred Bogom in pred vsemi brati v veri je za kristjana potreba, posledica njegovega stanu. Če se kdo izogiba boju, izdaja Jezusa Kristusa in vse njegovo mistično telo, ki je Cerkev. (*Jezus prihaja mimo*, 74)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/ce-se-kdo-izogiba-boju/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/ce-se-kdo-izogiba-boju/) (5.
Apr. 2025)